

Hensyn til Konsekvensen af de første Nedlæggelser, saaledes at disse Erfaringer kunne komme Administrationen til gode ved de senere Nedlæggelser. Ved at gaa frem paa denne Maade tror jeg ikke, man behøver at nære Frygt for, at der skal ske Skade. Og der er da ogsaa et andet Hensyn, der bør gøres gældende i Nutiden. Naar man ser, at der stadig opstaar ny Trafikcentrer, der have langt større Betydning for Omsætningen end en Del af de smaa Købstæder og Handelspladser, saa er det ganske uretfærdigt, at disse sidste skulle beholde Toldsted i al Evighed, medens man ikke opretter ny for de ny Trafikcentrers Vedkommende. Ja, der er jo ganske vist oprettet et Toldsted i Herning og etableret Toldklarering i Odder og Haslev, men jeg vil spørge: tro de Herrer, at det er heldigt at komme ind paa en saadan Udvidelse af Toldkontrolapparatet? Tro de Herrer, det er forsvarligt, at man for at spare Købmændene i en By en Udgift af 500 Kr. paalægger Statskassen en Udgift af 5000 Kr. ved at etablere en hel Embedsmandsafdeling i paagældende By? Jeg tror i Virkeligheden, at vi ganske rolig og med frejdig Fortrøstning kunne gaa med til denne lempelige Nedlæggelse af 10 Toldsteder, og jeg haaber, at man, naar de 5 Aar ere gaaede, og det har vist sig, at man har kunnet gennemføre denne Reduktion uden nogen som helst Skade for Samfundet og Staten, vil gaa videre paa samme lempelige Maade og nedlægge flere Toldsteder, der ere blevne overflødiggjorte ved de Forandringer, den nyere Tids Udvikling har medført.

Jeg vil, før jeg slutter, benytte Lejligheden til paa Udvalgets Vegne at takke for de overordentlig imødekommende Udtalelser, der ere faldne fra alle Sider og fra den højtærede Finansminister. Jeg haaber, det skal lykkes at faa dette Forslag ført igennem til Glæde for Toldetaten og til Glæde for alle gode Statsøkonomer.

M. Madsen: Den ærede Ordfører synes ikke at have forstaaet mig. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at jeg fandt det naturligt, at Administrationen maatte have Valgvilkaarlighed for denne 1ste Klasse, der maa betragtes som en Uddannelsesklasse. Men jeg betragter det som givet, at denne Uddannelse en Gang maatte være endt, og naar en Mand en Gang var udnævnt til Toldassistent, maatte han i hvert Tilfælde, forinden han rykkede ind i denne Klasse, have faaet saa megen Uddannelse og være af en saadan Beskaffen-

hed, at man ansaa ham for brugelig som Toldassistent. Naar han nu bliver forbigaaet til Oprykning i næste Klasse en Gang, kan det jo være begrundet i, enten at han har vist sig temmelig mangelfuldt uddannet endnu, eller ogsaa deri, at hans Vandel ikke er af en saadan Natur, at man er tilfreds med ham; men hvis det sidste er Tilfældet og vedblivende er det, er det naturligt, at man søger at blive af med den Slags Individier i en Etat. Der er ingen Mening i, at han skal blive staaende indtil sit 70de Aar som Assistent paa 1,000 Kr., naar han dog gennemgaaende skal forrette den samme Tjeneste som de højerelønnede. Lægger man Hærens Ordning til Grund derfor, vil man se, at inden for hver Klasse er Gageoprykning obligatorisk, og først naar man kommer til selve Avancementsklassen, kan Forbigaaelse finde Sted. Der er desuden fastsat en Aldersgrænse, hvorefter man maa træde tilbage. Om jeg end ikke tror, at Administrationen vil være særlig streng paa dette Omraade, er der dog en anden Ting, der er lige saa farlig som for megen Styrkethed, nemlig Øllebrødsbarmhjertighed. Naar en Mand er bleven nogle og tredive Aar og har stiftet Familie, er det ikke saa let at afskedige ham, selv om han hverken fylder Pladsen eller er en Pryd for Standen. Jeg mener, det var rigtigt at tage disse Ting under Overvejelse, medens Tiden endnu er dertil.

N. I. Jensen: Jeg havde ikke tænkt at ville tage Ordet under Behandlingen af denne Sag, men der faldt et Udtryk fra den ærede Ordfører, som giver mig Anledning til dog at gøre et Par Bemærkninger. Medens jeg i øvrigt i et og alt kan dele den ærede Ordførers Anskuelse og slutte mig til hans Udtalelser, er der et Punkt, som jeg lige fra Begyndelsen af Behandlingen af denne Sag har været ret betænkelig ved, nemlig Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af Toldsteder. Det var antydnet fra Begyndelsen af, hvilke Toldsteder der skulde nedlægges, og jeg var klar over, at dersom det var blevet optaget paa Lovforslaget, vilde det straks have givet Anledning til temmelig alvorlige Debatter her i Salen. Jeg tror ogsaa, at det maaske kan blive saaledes, at naar Ministeren paatager sig Ansvar for en Revision i saa Henseende, kan det give Anledning til alvorlige Forhandlinger. Derfor er jeg af den Mening, at det vilde have været heldigt, om vi ved Behandlingen af denne Sag kunde være blevne enige om, hvilke Toldsteder der